वेददी ॰ 8 बाह्म सुहू में "उवाव चत्रस्य नेध्यंस्य विव्याध" ट॰ड०। ''उषा बाह्मी सुरूर्तकातः'य॰भा॰। प्दिनोदु इत्दिवतायाम् स्ती पीड़मनोरमा। उपसी स्तो उबं तापकत्वात् त्विसं स्ति सी-क गौरा॰ क्षीष्। सार्यं सन्त्यायाम् मेदिनिः। उपस्ति प्र॰क्षिमेरे 'उवस्ति है वाक्रायणः' का ० उ । उग-स्तोऽस्यत् "च्यथ ईनसुषस्तथाकायणः पपच्छ" "ततो हो-षक्तवाकायण उपरराम[?]रति च यतः बा ११८, ई, ५.१। उदा स्त्री खोषत्यस्वकारम् उद्य-कः । १पातरादिसस्यासु विनी-रतुव्रतसुवास्तिसः रें कर् ०८,8१,३। तिस्त्र प्रातःसायं सध्या-क्रप्रक्या छवाः "भा । " उवा विभातीरत भावि पूर्वी:" ३,ई,७, "तेजःपरिचानिरुषा भानोरद्वीद्यं यावत्" ए० सं ० उत्ती २ काले नचत्रप्रभाचय काल उषा। तेन पञ्च-पञ्चा घटु घटिको तरमारभ्य कृषां द्वीद्यपर्या नः स कालः। लग्नाद्यसामे उपाकाले याता गस्ता यथाइ ज्यो॰ "प्र-स्युष्ट युतितारका स्कृटतटी प्राची भवे सिमा ला त्यीष-द्रक्तविचो चितान्त भवता देवै: सदा वाञ्चिता। नो वारं न तिर्धिन बोगकरणं लग्नञ्च नामेचते इता दोषसङ्स सञ्चयमुषा मूनं करोत्युद्धतिमिति" । "तिच्यादिषु निषिद्वेष चन्द्रताराविलोभतः। उषां गोधूलियोगं वा स्वीक्य गमनं चरेत्। प्राच्यामुनां प्रतीच्याञ्च गोधूनिं वजीयेन पा। दिविषेऽभिजितं चैवसुत्तरे च नियां तथा'। ''बारक्रविम्बं रजनीविरामं वदन्युषायोगमिच प्रवीखाः। व्यासः" "त्राहु: प्रयातुः सकतार्थ सिद्धिः मंतत्व्यते इस्तत-सस्यितेव"क्दो ॰ त ॰ व्यासः । अन्यकारेण सनापकारिग्यां श्रात्री मेदि० "अधिकर्चिरयेवामष्यवां जागरिता" माघः। धचारभूमौ। ततः कचित्गौरा० ङाष्। 'भसान् इतं कृहकराद्विमित्रोप्तष्रधाम्"भाग ० ५ स्तीगव्यां हैम० ईउखायां विश्वः ७स्याल्यां रमानायः। द्यागराजसुतायाञ्च तल दीर्घादित्वमपि भारतादी तर्थेव निहे गात्। तया च यथा चानिर्द: पतिले-नाप्तः तथा वर्सितं भाग०१०स्त ०६२ च ० यथा (वाणस्य) 'तस्योधानाम दक्तितास्त्रप्ते प्राद्युस्त्रिनारतिम्। कन्या बमातकानीन प्रागड्टयुतेन मा। सातत तमपश्यनी कामि कालीत वादिनी। मखीनां मध्य उत्तस्यौ विञ्चला बीड़िता स्वम्। वाणस्य भन्नी मुन्धासङ्खिलवेखा च तत्स्ता। संख्य एच्छत् संखीं मूणः कौ तः इल समन्विता। र्वतं मृगवरी सुभ्यु ! कोडगमी मनोरयः । इस्तयार्ष्ट

न तेऽद्यापि राजप्रभुप्रवच्चये । जबीवाच । दृष्टः कविषदः खप्ने ग्यामः जनललीचनः। पीतवासा दृहद्वाङ्गर्यीषितां इट्यङ्गमः। तमचं स्माये कान्तं पाययित्वाऽधरं मधु। कापि यातः सृ इयतीं चिम्वा मां एजिनायने । चित्रचे-खोवाच। व्यसनमपकर्षाम त्रिलोक्यां यदि भाव्यते। तदानेष्ये नरं । यक्ते मनोक्त्तां तमादिय । रत्युक्का देव-गम्बर्च सिद्धचारचपद्मगान् । दैत्यविद्याधरान् यचान् मसुष्यां व तथाऽलिखत्। मसुजेषु च सा दृष्णीन् श्रूर-मानकडुन्दु भिम्। व्यक्तिखत् रामकणौ च प्रद्मन बीच्य बिक्तता । अनिक् वं विविधितं बीचे प्रवादन स-स्वी व्हिया। सीऽसावसाविति प्राइ स्वयमाना महीपते !। चित्रवेसा तमाजाय पौत्रं क्षणस्य योगिनी ! यंकी वि इायसा राजन । दारकां क्रम्यापालितास् । तत्र सुप्तर सुपर्येङ्के प्राद्यम्ति योगमास्थिता । ग्टहीत्वा भौषित पुरं सख्ये प्रियमदर्भयत्। सा च तं सुन्द्रवरं विलोक्य सदितानना । द्वपे चेत्र खट्डे एंसा रेसे प्राद्यान्त्रना समम् । पराक्षीवासः सम्मान्यभूपदीपासनादिभिः । पान-भोजनभन्तेत्रय वाकाः सुमूषयार्श्वतः । गूढः कन्याप्ररे गयत् प्रवास ह्या तया । नाइर्गणान् स ब्रुधे अषयी-पक्तिन्द्रयः" विस्तरस्त इरिवं १७६ ख । प्रातः काले ख्य भेदि ध्यययतात् ततो भवार्षे खुन्तर च्। खबातन तड्जवे जि० स्तियां छीप्।

उघाकल प्रविधायां कडोरका नस्य। कुक्रुटे।
उघापति प्रविध्व किष्णपीले प्रद्युक्तप्रके यहसंख्ये व्यक्तिकृष्णे तत्प्रतिलग्राप्तिकथा उषाध्यके उक्ता उषानाथादयोप्रक्र, व्यक्तरे 'व्यक्तिक उषाप्रतिर्दित'' सुस्वपाठः
भारतादी त दीर्घण ठः; '

उधित ति व वस का । १ पर्यापित रकतवासी च । उस - दाहे का । १ दग्धे मेदि । ४ चरिते घरियाः । भावे का । प्रासी न ॰ ''चायुडालैक्षितं यत्न'' शुव्त ० देवसाः ।

उद्योद ए'न॰ उप-कीरच्। वीरणमूचे रायसकृट:।
उष्टु ए॰ उत्त-सेचने तन् वेदे नेट्। १ सम्य क्सेक्तरि बलीवर्षे। तस्यामोघनीस्य त्वात् तथात्वम् "स्रोष्टारी वा"
कात्या॰ ५,११,१३। "स्रोष्टारी महावलीवहीं कर्कः।
स्रा-सम्यक् उष्टारी द्रित विस्रहः। ''उष्टारेव फर्नरेषु
स्रयेषे" स्व॰ १५,१०६,३। लोके ह उत्तित्व द्रत्ये व।
सेक्तरि ति॰ स्त्रियां छोप्।

उष्ट्र पंस्ती॰ उष+प्रनं किस्। (उट) प्रसिद्धे पर्धभेहे